

Angelsko omizje.

14. Sv. Venceslav.

Poseben odličnjak pri angelskem omizju je češki vojvoda sv. Venceslav. Živel je angelsko nedolžno. In moč za tako brezmadežno življenje je zajemal tam, kjer teče nebeški studenec milosti — v presv. Rešnjem Telesu.

Po cele ure je klečal ta odlični svetnik pred najsvetejšim Zakramentom; tukaj se je čutil najsrečnejšega. Vsak dan je bil pri več svetih mašah, molil je kleče na golih tleh. Posebno rad je stregel mašniku pri sv. maši in lepšal oltarje, kjer se je opravljala sv. daritev. Zlasti se je pokazala njegova izredno velika ljubezen do Jezusa v presv. Rešnjem Telesu v tem, da je sam pripravljal kruh in vino za daritev sv. maše. Da, videli so ga celo, da je obdeloval kos polja, sejal in žel pšenico, mlel in čistil žito ter pripravljaj najlepšo moko za svete hostije. Enako skrbno je ravnal z grozdem za mašno vino.

Tudi ponoči, celo v mrzli zimi, je vstajal in obiskoval cerkve ter kleče pred cerkvenimi vrati častil Jezusa v najsvetejšem Zakramentu. Nekoč je šel v najhujši zimi opolnoči bos proti cerkvi. Njegov služabnik se je pritoževal, kako zelo ga zebe, ko mora v hudem mrazu gaziti v snegu in ledu. Venceslav mu svetuje, naj le stopa po njegovih stopinjah. Služabnik to stori, in glej! takoj se mu ogrejejo noge in ves vesel spremlja dalje svojega gospoda.

Jaz pa želim, da bi se našim mladim čitateljem ob pogledu na take vzornike ogrelo tudi srce, da bi veselo in zvesto hodili po stopinjah, ki nam jih je zaznamoval naš Gospod Jezus Kristus na poti proti nebesom.

